

at det er omtalt, at de skulle være af Skolelærerstanden, da er det jo kun en Bemyndigelse for Skolefonden, med Hensyn til hvilken den ærede Landstingsmand selv havde den Formening, at den langtfra at beskæftige sig med saadanne enkelte Ting, vilde nøies med at udrede de almindelige Pensioner og Alderstillaag, og der vil altsaa ikke være forbunden stor Fare dermed. Jeg antager ogsaa, at det maatte være ganske særligt begavede unge Mennecker, der paa denne Maade kunne vente Hjælp af Fonden, og i saadanne enkelte Tilfælde vil den ærede Landstingsmand vistnok heller ikke have noget Væsentligt derimod. Med Hensyn til § 17 er det ganske vist, at der er falden en Paragraph bort, hvortil Slutningen af § 17 skulde referere sig, idet der i samme staaer „Indtægter af Legater samt Offer og Accidentser“; det er mindre heldigt, men den ærede Landstingsmand maa dog indrømme, at der er bleven staaende en § 2, hvor der handles om Legater, og hvortil dette Udtryk kan knytte sig, og med Hensyn til „Offer og Accidentser“, saa, om det end ikke findes udtrykkelig omtalt i Loven, maa det dog erindres, at hele Lovens knytter sig til den hele tidligere givne Tilstand, og da der vel i enkelte Tilfælde kan være Spørgsmaal om Afkortning, vil Sætningen ikke staae ganske betydningsløs, og, hvor det ikke er Tilfældet, finder den ingen Anvendelse. Derimod fremhævede den ærede Landstingsmand som betænkelige, væsentligt med Hensyn til Realiteten, enkelte Paragrapher i Lovforslaget, og jeg skal nævne dem, som af ham bleve fremhævede. Den første var § 1 med Hensyn til, at Børn under 9 Aar kunne paa anden Maade besørges underviste. Det er, som bekendt, kommet ind i det andet Thing; men jeg troer, at denne Tilføining ikke vil være skadelig, da der dog ved Siden af er bestemt, at Ministeriets Samtykke skal indhentes, hvorved formeentlig Ulempen vil være fjernet. Med Hensyn til Skolefonden yttrede den ærede Landstingsmand, at man ikke maatte være altsor store Forventninger om den. Dette vilde

jeg ogsaa ansee for en Feil; men jeg troer dog, at det er altsor smaa Forventninger, den ærede Landstingsmand nærer, naar han mener, at den skulde indskrænke sig til blot at udbetale Alderstillaag og Pensioner. Jeg troer nemlig, at den Skat, der skal udskrives paa Hartkornet, 24 p. i det Høieste — og naar der paalignes mere end 12 p. , skal der af Statskassen udredes et ligesaa stort Beløb som det, der gaaer herover — er saa ringe, at det skulde være saare uheldigt, om ikke de Mænd, der sidde i Skoleraadet, skulle gaae ind paa en saadan Udskrivning, naar de derved blive satte istand til at virke for et af de andre større Formaal, der ere opstillede for Fonden. Jeg vil ikke smigre mig med altsor sangviniske Forhaabninger; men jeg kan ikke troe Andet, end at der vil blive flere saadanne Skoleraad, der netop ville sætte stor Priis paa at naae et og andet af de her beskrevne Formaal ved de Midler, de ere istand til at bringe tilveie. Det er derpaa, om jeg saa maa sige, at den hele fremtidige Udvikling maa ansees baseret. Dersom man ikke kan troe, at der i en saadan Kreds som et Amt, hvor der er valgt Mænd saavel fra Land som fra Kjøbstad, findes Mænd, der efterhaanden faae Interesse for hele Udviklingen af Skolevæsenet, der ville sørge for at skaffe sig personligt Kendskab til Folk, der paa en eller anden Maade kunne være tjenlige for Underviisningens Fremme, at der kan findes saadanne Mænd, som fra Skoleraadets Side kunne sættes ind i Amtsskoledirectionen — thi det maa ikke oversees, at der er et Bindeled mellem Skoleraadet og Amtsskoledirectionen, idet der fra det første skal indtræde eet Medlem i Directionen — dersom man ikke kan troe, at der skulde være Mænd, der kunne komme til at blive Støtter for den fremtidige Udvikling i disse engere Kredse, — saa vilde det see saare uheldigt ud. Men jeg troer ikke, at der er Grund til at frygte for, at der ikke skulde være Mænd, som ville have Sands og Interesse derfor.